

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2110/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4515/18 од 15.11.2018. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4515/18 од 15.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4515/18 од 15.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 355/17 од 13.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац одржајем стекао право својине на парцелама уписаним у ЛН ... КО ..., како је изреком наведено, те да се тужена обавезе да трпи промену права власништва у јавном регистру права на непокретности. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 92.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4515/18 од 15.11.2018. године, потврђена је првостепена пресуда у односу на главни тужбени захтев, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка за износ од 36.950,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Преиначена је првостепена одлука о трошковима парничног поступка у преосталом делу, тако што је одбијен захтев тужене за накнаду парничних трошкова преко износа од 36.950,00 динара до 92.300,00 динара, односно за износ од 55.350,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена, при чему до примене овог института не доводи свака евентуално погрешна примена материјалног права, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужилац није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 30.03.2017. године, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби и коју је утврдио првостепени суд у уводу пресуде износи 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је предметни спор имовинско-правне природе у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На дозвољеност ревизије без значаја је да је другостепени суд преиначио првостепену одлуку о трошковима спора. У таквој ситуацији се не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија

дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић